

Görans tankar runt några mc-aktiviteter

- Tack alla, och funktionärerna inte minst, för ett lyckat möte på **Gränsö**. Tältet var ett lyckokast, och så även banderollen och flaggan som syntes över hela campingen och blev ett riktmärke för hela området. Vi börjar att bli "kändisar" bland bikers över hela Sverige och jag skall snarast skaffa en större streamer, "Vulcan Riders" att klistra på hojen, för visst får man väl vara lite stolt?

- En riktig "knutte" gillar väl inte bara sin egen båge utan kan mycket väl också beundra, särskilt tidigare epokers gamla klassiker. Tack skulle jag då också kunna säga till den INDIAN-ägare på utställningsområdet som startade sin gamla **CHIEF 1947**. Han själv, en vidstående medhjälpare, jag och de många som kom tillspringande, skrattade rakt ut av pur lycka när gjutjärnsvidundret drog igång sin konsert. Inte ens fantastiske Kim Larsen förmådde skapa så rörande toner som dessa. Snacka om ljud alltså. Händelsen finns, i bild, dokumenterad på Galleriet under Görans bilder från Gränsö

- Senare i samma vecka, på hemresa, efter en tur in i Norge, passerade jag Sunne. En vägskylt flimrade förbi. MC museum?? VA?? Stod det MC-museum? Jag vänder och.... jo då, **MC museet i Rottneros Park** finns. Efter att ha betalat 50 spann och fått en glassig brochyr (MOTORCYKLAR SOM KONST) i entren var jag väl "förvarnad" men när jag steg in i utställningslokalen trodde jag knappt mina ögon. Ett sjuttiototal "Fabriksnya" hojar från förr till nu i en fantastisk uppställning på vita podier med gångar och små broar emellan och i ett strålände ljus från de många stälkastare och "super troopers" som satt fästa i taket.

Hojar från 1901 (NSU) till år tvåtusen (MV Augusta) med förklarande textskyltar, som beskriver historien om MOTORCYKELN. Indian, HD, Royal Enfield, Norton, Marlon Brando, Triumph, och sedan ja, japaner, japaner, japaner och några italienare.

Alla dessa fina hojar värmer ett äkta bikerhjärta och jag rekommenderar detta museum starkt.

- Av säsongen återstår nu åtminstone **Broåket**, en höjdare av bästa klass. Strandvejen är en av Europas vackraste vägar och jag har en gång faktiskt trampat min cykel hela Örerunt. Med motorcykelkaravan tillkommer minst en dimension nämligen Marlon Brando-känslan att dånande "DUNDRA" in i Snäckersten eller Humlebäck och skapa åskdån mellan stadens husväggar som förtjusar inte bara hoppande, skrikande, skrattande, vinkande små barn utan även de vuxna, som ett avbrott i lördaghandelstristessen.

Man känner sig nu onekligen lite "The wilde one" för detta brutalt akustiska intrång, som dock mest förnöjer de allra flesta. Och detta värmer ju också ett äkta bikerhjärta.

Bikerhälsning

Göran #428